

[Tom Behnke]

så der skal nogle andre foranstaltninger på bordet, end at en socialrådgiver fortæller børnene, at det, de har gjort, må de altså ikke gøre. Jeg kunne godt forestille mig, at man i langt højere grad benyttede sig af samfundstjeneste, specielt over for børn og helt unge.

SSP-samarbejdet og andre gode foranstaltninger, som man laver i kommunerne – der er jo en række forskelligartede initiativer i gang i forskellige kommuner – er initiativer, som virkelig har haft nogle gode virkninger, og selvfølgelig skal vi bakke 100 pct. op om dem, men det er noget, der ligger i kommunalt regi.

Men til trods for alle disse foranstaltninger for at undgå, at der sker kriminalitet, så sker den alligevel, og det vil den også gøre i fremtiden, og hr. Holger Graversen må vel give mig ret i, at når det går galt, så er vi nødt til at skride ind, også med en sanktion, der kan mærkes, og det er en fordel, at vi gør det allerede første gang. Jeg har hele tiden haft den holdning, at kan børn og unge begå en voksen kriminell handling, så kan og skal de også tage en voksen straf.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Den skal blive meget kort, for som hr. Tom Behnke har hørt tidligere, er vi i gang med en forsøgsordning i nogle kommuner med en hurtigere indgriben over for børn og unge. Politiet har jo lov til, ligesom man har gjort i Hobro – som jeg også har omtalt tidligere – at lave et samarbejde med kommunen, i SSP-regi og med de handlende om en hurtig indgriben på flere leder. Man har erfaringer fra Aalborg med, at politiet en overgang prøvede at satse på et meget uroligt kvarter i Aalborg, Jomfru Anegade-kvarteret, og satte ekstra ressourcer af med et godt resultat. Der er altså mulighed for også ud over lovgivningen at lave sådan noget.

Sonja Albrink (CD):

Indledningsvis vil jeg gerne udtrykke min tilfredshed med, at der åbenbart er bred tilslutning til, at den stigende vold i samfundet skal bekæmpes dels med kontante indgreb mod de personer, som har begået voldsforbrydelser, dels med opbakning om forholdsregler af mere præventiv art for at undgå, at forbrydelser overhovedet bliver begået.

En måde at komme voldskriminaliteten til livs på er ved, at domstolene idømmer gerningsmændene en straf, som står i forhold til forbrydelsen. Det vil have både en generel præventiv og en speciel præventiv betydning. Allerede i dag har domstolene jo muligheden for at idømme væsentlig højere straffe, end de rent faktisk gør. Ved revisionen af straffeloven i 1989 tilkendegav Folketinget, at de nye strafferammer skulle anvendes fuldt ud. Nu er jeg godt klar over, at de gamle og de nugældende straffebestemmelser ikke kan sammenlignes fuldstændig, men det er alligevel klart, at Folketingets tilkendegivelse om, at de nye strafferammer skulle anvendes fuldt ud, ikke medførte nogen mærkbar ændring af domstolenes udmåling af straf i voldssager, selv ikke i de grove tilfælde.

Vi må holde fast i den tredeling af magten, hvor domstolene ikke er undergivet Folketingets instruktion. Den eneste måde, vi herfra kan påvirke domstolenes afgørelse på, er ved at ændre lovene, så domstolene bliver bundet til at træffe nogle andre afgørelser, end de gør i dag. Jeg kan i den forbindelse ikke lade være med at minde om det lille forslag om minimumsstraffe, som CD fremsatte i sidste samling, men som desværre ikke kunne samle nogen form for flertal.

I CD har vi fuld forståelse for målet med det forslag, som Venstre og Konservative har fremsat, men vi føler os overbeviste om, at forslaget ikke vil virke efter hensigten, men derimod blot er en tom politisk tilkendegivelse. Noget andet er, at bestemmelser, som tager sigte på helt specielle tilfælde som straf i gentagelsestilfælde og vold mod særligt udsatte grupper, sandsynligvis vil kunne medføre et hævet strafniveau i disse sager.

Justitsministeren har i sit forslag taget fat på nogle af de tungeste forhold inden for voldskriminaliteten, nemlig gentagen vold og vold mod personer, som er i en meget ubeskyttet position og dermed er udsat for voldsovergreb. Ved at konkretisere de sagstyper, hvor der sættes ind med forhøjede strafferammer, er det CD's håb, at dette vil afspejle sig i de domme, domstolene afsiger.

Jeg vil afslutte denne del af mit indlæg med at sige, at CD fortsat har den opfattelse, at voldsforbrydelser skal sanktioneres med straf, som står i rimeligt forhold til de forbrydel-